

РЕШЕНИЕ

№ 261

гр. София, 10.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 21.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **3962** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 във вр. чл. 203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) и чл. 86, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД).

Образувано е по искова молба на К. Г. С. от [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1, депозирана чрез пълномощника му – адв. Е. И., САК, с която са предявени обективно съединени иски срещу Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи П. (ОД на МВР - П.), за обезщетения в размер на 600 (шестстотин) лева за имуществени вреди и в размер на 5 000 (пет хиляди) лева за неимуществени вреди, причинени от незаконосъобразно издадено наказателно постановление № 17-0315-000736 от 10.11.2017 г. от началника на Районно управление на МВР – Пещера при ОД на МВР – П..

В исковата молба (л. 3 – л. 5, адм. д.3022/19 г.) се сочи, че с влязло в сила на 24.03.2018 г. Решение № 42 от 02.03.2018 г., постановено по АНД № 374/2017 г. по описа на Районен съд – Пещера, е отменено наказателно постановление № 17-0315-000736 от 10.11.2017 г., издадено от началника на РУ на МВР – Пещера, с което на ищеца са били наложени административни наказания Глоба в размер на 2 000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца. Твърди се, че в резултат на издаденото наказателно постановление е било отнето свидетелството му за управление на МПС и е била прекратена регистрацията на собственото му МПС,

което го е лишило не само от право да управлява МПС, но и да ползва собствения си автомобил. Тези обстоятелства се сочат и като основание за прекратяване на трудовото му правоотношение като „шофьор“ в Центъра за спешна медицинска помощ – П., считано от 05.01.2018 г., както и за последвалите затруднения да започне работа на друго място по специалността. Изложени са твърдения за влошаване на здравословното състояние на ищеца и психолого - социалния му статус, особено в периода след прекратяване на трудовото правоотношение, за уронване на доброто му име и престиж сред колеги и познати. Претендират се законни лихви върху размера на обезщетенията до окончателното им изплащане, както и направените разноски по делото.

С молба – уточнение от 16.11.2019 г. (л. 41 – л. 42, адм. д.3022/19 г.) са конкретизирани претенциите за вреди като е посочено, че :

1. обезщетението за имуществени вреди в размер на 600 лева представлява заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство на ищеца в административно наказателното производство пред Районен съд – Пещера по НАХД 374/2017 г.

2. обезщетението за неимуществени вреди, чийто общ размер от 5 000 лева е увеличен, на основание чл. 214, ал. 1 от ГПК, на 8 000 лева произтича от :

- прекратяване на трудовото правоотношение и лишаването на ищеца от възможността да упражнява професията „шофьор“ в периода от 05.01.2018 г. - 04.02.2019 г. – претендира се обезщетение в размер на 2 000 лева,

- временното отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство (СУМПС), което се твърди да е лишило ищеца от възможност да си намери работа по специалността като „шофьор“ в периода 27.10.2017 г. – 10.04.2018 г. – претендира се обезщетение в размер на 2 000 лева,

- временното прекратяване на регистрацията на МПС, собственост на ищеца, което го е лишило от възможност да го ползва в периода 27.10.2017 г. до депозиране на исковата молба – 19.03.2019 г. - претендира се обезщетение в размер на 2 000 лева,

- влошаване на здравословното състояние, значително повишаване на нивата на стрес, нарушаване на нормалния ритъм на живот и сън, накърняване на авторитета и доброто име на ищеца в обществото, сред познатите, колегите и съгражданите му в [населено място] – претендира се обезщетение в размер на 2 000 лева.

С Решение № 833 от 12.02.2020 г. по адм. дело 3022/2019 г. по описа на АССГ съдът е отхвърлил исковите претенции като неоснователни и е възложил в тежест на ищеца да заплати юрисконсултско възнаграждение на процесуалния представител на ответника – ОДМВР – П. в размер на 300 лева. Решението е отменено и делото е върнато за ново разглеждане с Решение № 3893 от 20.04.2022 г. по адм. дело 12866/2020 г. по описа на ВАС, Трето отделение. Констатирани са съществени нарушения на съдопроизводствените правила и нарушение на материалния закон при прилагане на разпоредбата на чл. 5, ал. 2 от ЗОДОВ.

С постъпила втора молба – уточнение (л. 11), в изпълнение на дадените задължителни указания, по реда на чл. 224 от АПК, е направена допълнителна конкретизация на исковите претенции за неимуществени вреди. Уточнени са -периодите, за които се претендират обезщетенията, вида и характера на вредите, началният момент от който се претендират обезщетенията за забава, на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД. Изрично е заявено, че всички вреди, чието репарирание се иска произтичат от незаконосъобразно издаденото и отменено с влязъл в сила съдебен акт наказателно постановление, а не от

наложените принудителни административни мерки.

Ответникът – Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи - П., чрез процесуалния си представител, в представен на 08.12.2022 г. писмен отговор (л. 22 – л. 26) оспорва исковите претенции и счита, че следва да бъдат отхвърлени като неоснователни. Застъпва становище за липса на доказателства, установяващи настъпили и действително причинени вреди на ищеца в резултат на отмяната на наказателното постановление. Сочи, че не е установена причинна връзка между отмяната на наказателното постановление и твърдените в исковата молба вредни последици. Оспорва претендирания паричен еквивалент на вредите, включително и на тези с имуществен характер, като в този аспект е заявено алтернативно искане – ако съдът ги приеме за доказани да определи значително по-нисък размер на обезщетения. Прави възражение за прекомерност на адвокатско възнаграждение на процесуалния представител на ищеца над минималния, предвиден в Наредба № 1/2004 г. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебното заседание процесуалният представител на ищеца поддържа исковите претенции. Счита, че са доказани по основание и размер. Ангажира доказателства за периода, през който ищецът е останал без работа непосредствено след отнемане на свидетелството за управление на МПС. В представените по делото писмени бележки доразвива съображенията си относно настъпилите вредни последици и размера на претендираните обезщетения. Прави искане за присъждане на разноски, в съответствие с представения списък по чл. 80 от ГПК (л. 42).

Процесуален представител на ответника не участва в проведените съдебни заседания.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че исковите претенции са неоснователни и недоказани, и следва да бъдат отхвърлени.

Административен съд – София - град, Първо отделение, 26 състав, след като обсъди по отделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, в контекста на становището на страните, прие за установено от фактическа страна:

С влязло в сила на 26.03.2018 г. Решение № 42 от 02.03.2018 г., постановено по НАХД 374/2017 г. по описа на Районен съд – Пещера (л. 7 - л. 8, адм. д. 3022/19 АССГ), е отменено Наказателно постановление № 17-0315-000736 от 10.11.2017 г., издадено от началника на Районно управление на МВР – Пещера (л. 10, адм. д. 3022/19 АССГ). Наказателното постановление е връчено лично на ищеца К. Г. С. на 17.11.2017 г. С него са му били наложени административни наказания – Глоба в размер на 2 000 лева и Лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, за извършено на 27.10.2017 г. около 01,26 часа в [населено място], административно нарушение на чл. 174, ал. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) – отказал е да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и да получи издаден талон за медицинско изследване № 0430840 (л. 18, адм. д. 953/2017 АС - Пазарджик).

Административното нарушение е констатирано с Акт № 828 от 27.10.2017 г. (л. 9, адм. д. 3022/19 г. АССГ), в който е отразено, че са иззети като доказателства свидетелство за управление на МПС (СУМПС) №[ЕИК], контролен талон (КТ) № 9325068, свидетелство за регистрация (СР) на МПС част II –[ЕИК] и два броя регистрационни табели [рег.номер на МПС] .

Актът не носи подпис на ищеца въпреки, че е съставен непосредствено след констатиране на административното нарушение на 27.10.2017 г. на мястото, на което е

извършена проверката от служителите на полицията в присъствието на ищеца (извършител на административното нарушение).

В същия ден – на 27.10.2017 г., въз основа на констатациите в Акта за установяване на административно нарушение, началникът на РУ – Пещера при ОД на МВР – П. е издал две заповеди за прилагане на принудителни административни мерки (ПАМ) спрямо ищеца :

заповед № 17-0315-000171 от 27.10.2017 г., с която на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, е отнето временно свидетелството му за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца (л. 31, адм. д. 3022/19 г. АССГ и л. 10 – 11, адм. д. 953/2017 г. АС - Пазарджик)

заповед № 17-0315-000172 от 27.10.2017 г., с която на основание чл. 172, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП е прекратена временно регистрацията - за срок от 6 месеца на пътното превозно средство, собственост на ищеца, рег. [рег.номер на МПС] , свалени са регистрационните му табели и е иззето свидетелството му за регистрация №[ЕИК] (л. 30, адм. д. 3022/19 г. АССГ и л. 8 – 9, адм. д. 952/2017 г. АС - Пазарджик). И двете заповеди за налагане на ПАМ са връчени на ищеца на 20.11.2017 г.

Със Заповед № РД-07-001 от 05.01.2018 г., издадена от директора на Център за спешна медицинска помощ (Ц.) – П. (л. 13 от адм. д. 3022/19 АССГ) е прекратено трудовото правоотношение на ищеца К. С. на длъжността „шофьор“ на санитарен автомобил в Ц. – П.. В мотивите на Заповедта е посочено, че към момента на констатиране на административното нарушение – на 27.10.2017 г. – 00,50 ч. ищецът не е бил на работа и не е изпълнявал трудови функции. Отчетени са периодите, в които не е бил на работа поради временна нетрудоспособност – от 28.10.2017 г. – 10.12.2017 г. и от 13.12.2017 г. – 15.01.2018 г., съгласно представени болнични листове, и ползване на разрешен годишен отпуск – от 11.12.2017 г. – 03.01.2018 г. Прието е, че „След като СУМПС е иззето по надлежния законен ред от органите на МВР, К. С. не е в състояние да изпълнява трудовите си функции на водач на санитарен автомобил. ...и е в ОБЕКТИВНА невъзможност да изпълнява трудовите си задължения, съгласно чл. 124, 125 и 126 от КТ, които са конкретизирани в длъжностната характеристика.“

В настоящото производство са представени болнични листове за временна нетрудоспособност, удостоверяващи влошаване на здравословното състояние на ищеца и провеждани лечения непосредствено след съставяне на АУАН на 27.10.2017 г. В периода 13.12.2017 г. – 15.01.2018 г. са издадени последователно 4 болнични листове с предписан режим на лечение „домашен -амбулаторен“ и отразена диагноза: Общо заболяване „Преходна церебрална исхемична атака, неуточнена“ (л. 14, л. 15, л. 16 и л. 17, адм. д. 3022/19 АССГ).

В показанията на разпитаните свидетели, документирани с протокола от проведеното на 26.11.2019 г. съдебно заседание (л. 43 – л. 44, адм. д. 3022/19 АССГ), се съдържат данни за продължителен период, в който ищецът не е могъл да си намери работа поради временното му лишаване от право да управлява МПС, което е довело и до влошаване на здравословното му състояние, и откъсване от обичайната му социална среда.

В приобщеното към настоящото производство наказателно административен характер дело 374/2017 г. по описа на Районен съд – [населено място] е приложен Договор за правна помощ от 19.01.2018 г. бланков № 773962 (л. 36, НАХД 374/2017г. РС - Пещера), с който ищецът е възложил процесуалното си представителство и

защита на адв. Е. И.. Към договора е приложено и пълномощно. Адв. И. е участвала в проведеното единствено открито съдебно заседание по делото – на 19.01.2018 г. (л. 44 – л. 48, НАХД 374/2017 РС - Пещера), като е представила в писмен вид, констатирани съществени нарушения на процесуалните правила при провеждане на административно наказателното производство (л. 50, НАХД 374/2017 РС - Пещера). В Договора за правна защита и съдействие е отразено, че е договорено и е платено в брой, в деня на подписване му, възнаграждение в размер на 600 лева.

От приложените административни дела, образувани в Административен съд - Пазарджик по подадените жалби от ищеца против издадените заповеди от Началника на Районно управление – Пещера към Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи – П. за налагане на ПАМ - адм. дело 952/2017 г. и адм. дело 953/2017 г., се установява, че с влезли в сила съдебни актове на 01.11.2018 г. - Решение № 166/15.03.2018 г. по адм. д. 952/2017 г. и на 19.12.2018 г. - Решение № 167/15.03.2018 г. по адм. д. 953/2017 г., жалбите са отхвърлени.

В мотивите на Решение № 15995 от 19.12.2018 г., постановено по адм. д. 6712/2018 г. по описа на ВАС, Второ отделение, с което е оставено в сила Решението по адм. д. 953/2017 г. по описа на АС – Пазарджик, е посочено, че: „Принудителните административни мерки се налагат, за да се предотвратят и преустановят нарушенията по ЗДвП и не са обусловени от основанията за реализиране на административно-наказателна отговорност. Ето защо обстоятелството, че наказателното постановление е отменено в случая е без значение.“ (л. 12, адм. д. 6712/2018 г.).

С писмо рег. № 100600 – 1600 от 24.01.2020 г. (л. 52, адм. д. 3022/19 АССГ), началникът на ОД на МВР – П. е уведомил съда, че:

- СУМПС №[ЕИК] и контролен талон, издадени на името на ищеца, които са му били иззети при констатиране на административно нарушение на чл. 174, ал. 1 от ЗДвП на 27.10.2017 г. със съставянето на АУАН са му върнати на 10.04.2018 г.

- лек автомобил „О. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на ищеца К. С., продължава да е с прекратена регистрация, на основание чл. 143, ал. 11 от ЗДвП – служебно прекратяване с отбелязване в Автоматизираната информационна система, поради наложената принудителна административна мярка и към 23.01.2020 г. иззетите регистрационни табели се намират в РУ – Пещера.

В представените заверени копия на страници от Трудовата книжка на ищеца (л. 39 – л. 41) е отразено, че трудовото му правоотношение в Ц. – П. е прекратено, считано от 11.01.2018 г., като е отчетен трудов стаж в периода 01.11.1997 г. – 11.01.2018 г. - 20 години, 2 месеца и 7 дни. Вписани са данни за последващо трудово правоотношение в периода 04.02.2019 г. – 15.06.2019 г. в „Килими 1“ ООД на 4 часа, на длъжност „общ работник производство“ и размер на трудовото възнаграждение 280 лева.

Така установените релевантни за правния спор факти не са спорни между страните и позволяват да се направят следните правни изводи:

Предявените в настоящото производство 5 (пет) искиви претенции за обезщетение на имуществени и неимуществените вреди са с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и са процесуално допустими.

Вредите, чието обезщетяване се претендира се твърди да са резултат на отменено като незаконосъобразно Наказателно постановление № 17-0315-000736 от 10.11.2017 г., издадено от Началника на Районното полицейско управление – Пещера при ОДМВР - П., с влязлото в сила на 26.03.2018 г. Решение по НАХД № 374/2017 г. по описа на РС

– Пещера. В мотивите по т. 1 на ТП № 2 от 19.05.2015 г. по тълк. д. 2/2014 г. на Общото събрание на съдиите от Гражданската колегия на Върховния касационен съд и Първа и Втора колегия на Върховния административен съд е прието, че: „Независимо, че наказателното постановление не представлява индивидуален административен акт, по смисъла на чл. 21 от АПК, определящо за квалификацията на иска за вреди по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, е обстоятелството, че актът се издава от административен орган, представлява властнически акт и въпреки че поражда наказателно правни последици, е правен резултат от санкционираща административна дейност. Неговото издаване е последица от изпълнение на нормативно възложени задължения, упражнена административно наказателна компетентност, законово предоставена на органите в рамките на административната им правосубектност, което по своето съдържание представлява изпълнение на административна дейност.“. Посочено е и, че доколкото не е предвиден ред за присъждане на разноски в производствата по ЗАНН, а „...искът по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, има за цел да обезщети настъпили вреди вследствие на незаконосъобразно издадено наказателно постановление, действия и/или бездействия в рамките на административното наказване, исканията за обезщетяване на направени разноски в производството по обжалване, също подлежат на разглеждане по този ред.“.

Ищецът е адресат на отмененото наказателно постановление, с което са били засегнати неблагоприятно негови права и законни интереси, поради което е и активно легитимиран да предяви иск за обезщетение на причинените му вреди, съгласно чл. 204, ал. 1 от АПК. Исковите са предявени срещу надлежен ответник, по смисъла на чл. 205 от АПК – Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи – П. – юридическото лице, в чиято структура е административният орган, от чийто незаконосъобразен акт са причинени вредите.

Не са изтекли предвидените в разпоредбите на чл. 110 и чл. 111 б. „в“ от ЗЗД погасителни давностни срокове. Според задължителното тълкуване, дадено с т. 4 на ТР № 3 от 22.04.2005 г. по тълк. дело 3/2004 г. на ОСГТК на ВКС, началният момент на погасителната давност при искове за обезщетение за вреди от незаконни актове на администрацията е датата на влизане в сила на решението, с което се отменя унищожаван административен акт. Приведено към конкретиката на настоящия казус това е датата на влизане в сила на решението, с което е отменено наказателното постановление - постановеното по НАХД № 374/2017 г. по описа на Районен съд - Пещера Решение № 42/02.03.2018 г., а именно 26.03.2018 г. Исковата молба е депозирана на 19.03.2019 г. в АССГ и е послужила като основание за образуване на адм. дело 3022/2019 г.

Разгледани по същество предявената искова претенция за имуществени вреди е **ОСНОВАТЕЛНА**, а исковите претенции за неимуществени вреди **НЕОСНОВАТЕЛНИ**.

Конституционно регламентираният в чл. 7 принцип за отговорността на държавата за вреди, причинени от незаконни актове, действия и/или бездействия на нейни органи и длъжностни лица е детайлно уреден в Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Тази отговорност се различава от отговорността по чл. 45 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), обусловена от общия принцип да не се вреди другиму.

Разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ предвижда отговорност на държавата и общините за вредите, причинени на граждани и юридически лица от

незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица, осъществени при или по повод изпълнението на административна дейност. Отговорността на ответната администрация може да бъде ангажирана при кумулативно наличие на следните предпоставки :

- 1) незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административен орган или на длъжностно лице,
- 2) причинени вреди от имуществен и/или неимуществен характер, настъпили непосредствено след незаконосъобразния акт, действие или бездействие на административен орган или на длъжностно лице,
- 3) пряка причинна връзка между настъпилите вреди и незаконосъобразния акт, действие или бездействие.

Тежестта на доказване на всички правопораждащи елементи от фактическия състав на предявените иски е на ищеца, като съдът следва да приеме за ненастъпили тези от тях, които са останали недоказани. Липсата на който и да е елемент от фактическия състав предполага неоснователност на исковите претенции по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

В настоящия казус, безспорно установена е първата от визираните предпоставки - отменен по съдебен ред акт с влязло в сила на 26.03.2018 г. Решение № 42 по НАХД 374/2017 г. по описа на Районен съд – Пещера (л. 7 – л. 8, адм. дело 3022/19 г. на АССГ) - наказателно постановление № 17-0315-000736 от 10.11.2017 г., издадено от полицейски орган – началник на РУ Пещера при ОД на МВР - П., с което на основание чл. 174, ал. 1 от ЗДвП, на ищеца са наложени административни наказания Глоба в размер на 2 000 лева и Лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца (л. 10, адм. дело 3022/19 г. на АССГ).

Доколкото от ищеца, чрез процесуалния му представител, се твърдят вреди единствено от издаденото наказателно постановление съдът отчете следните фактически и правни особености на настоящия казус :

Административното нарушение, за което е санкциониран ищецът с отмененото наказателно постановление е установено при извършена проверка на 27.10.2017 г. около 01:26 ч. в [населено място] от служители на РУ – Пещера. Заверено копие от съставения Акт за установяване на административно нарушение № 828, бланков № 012297 от 27.10.2017 г. е приложен на л. 24 – л. 25 в материалите по адм. дело № 952/2017 г. по описа на Административен съд – Пазарджик.

Разпоредбата на чл. 36, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) предвижда, че съставянето на Акта за установяване на административно нарушение поставя началото на (образува се) административно наказателното производство. Съставянето на Акта за установяване на административно нарушение е прието от законодателя и като правопораждащ факт по отношение на налагането на принудителни административни мерки, каквито са визираните в чл. 171, т. 1 – т. 8 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП.) Лимитирани са и способите, които могат да бъдат приложени от службите за контрол при налагане на принудителни административни мерки. Сред тях в чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП са посочени :

отнемане на документите по чл. 165, ал. 2, т. 1 и чл. 166, ал. 2, т. 1 от ЗДвП и на табелите с регистрационен номер по чл. 165, ал. 2, т. 2 от ЗДвП. Нормативно уредено е и задължението на административните органи, осъществяващи контрол за безопасност на движението в случаите по чл. 171, т. 1 б. „б“ (чл. 172, ал. 3 от ЗДвП) и по чл. 171, т. 2, б. „а“ от ЗДвП (чл. 172, ал. 4 от ЗДвП) - да изземат свидетелството за управление на МПС, свидетелството за регистрация на моторното превозно средство

и табелите с регистрационни номера, което се извършва фактически и се удостоверява при съставяне на Акта за установяване на административно нарушение.

Разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗАНН предвижда предварително изпълнение на принудителните административни мерки, т. е. предприемане на действия по фактическо прилагане на нормативно регламентираната властническа принуда и затова тези действия са включени в правомощията на органите, осъществяващи контролни функции по приложението на ЗДвП и ППЗДвП.

Актът за административно нарушение има сезираща функция не само по отношение на компетентните административни органи, които могат да наложат принудителните административни мерки, но и на компетентните да наложат предвидените административни санкции за констатираното административно нарушение. Правните последици от наложените принудителни административни мерки настъпват веднага, независимо от оспорването им пред съд, съгласно нормата на чл. 172, ал. 6 от ЗАНН, казано по друг начин, предварителното им изпълнение е нормативно регламентирано. За разлика от тях, наложените с наказателно постановление административни санкции подлежат на изпълнение едва след влизането му в сила. В разпоредбата на чл. 74 от ЗАНН е предвиден тридневен срок от влизане в сила на наказателното постановление в рамките на който следва да се предприемат съответните действия по привеждането му в изпълнение. Нормативно уредени са и хипотезите, при които наказателното постановление влиза в сила. Според чл. 64 от ЗАНН (*ДВ, бр. 59 от 26 май 1998 г. – в сила към момента на издаване процесните периоди, за които се претендират обезщетенията за вреди в настоящото производство*) наказателните постановления влизат в сила когато – не подлежат на обжалване, не са били обжалвани в законния срок, били са обжалвани, но са били потвърдени или изменени от съда.

Приведено към конкретиката на настоящия казус процесното наказателно постановление № 17-0315-000736 от 10.11.2017 г., издадено от полицейски орган – началник на РУ Пещера при ОД на МВР - П., с което на основание чл. 174, ал. 1 от ЗДвП, на ищеца са наложени административни наказания Глоба в размер на 2 000 лева и Лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца е отменено от съда, с влязло в сила на 26.03.2018 г. Решение № 42 по НАХД 374/2017 г. по описа на Районен съд – Пещера, поради което не са настъпили предвидените в закона правни последици - не са приведени в изпълнение наложените административни санкции – Глоба и Лишаване от право да управлява МПС, доколкото нормативно не е предвидено предварително изпълнение за нито една от тях. Затова и недоказани по основание, а и по размер са претенциите на ищеца за обезщетение на претърпени неимуществени вреди, настъпили като резултат от отмененото наказателно постановление.

Вредите в производството по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ подлежат на пълно доказване от ищеца. Константна е съдебната практика, че непосредствени са вредите, които следват противоправния резултат по време и място, а преки са вредите, които обосновават причинната връзка между настъпването им и противоправността на поведението на причинителя. Разпоредбата на чл. 4 от ЗОДОВ предвижда, че на обезщетение подлежат всички реално настъпили имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Обезщетението, което се претендира има за цел да компенсира със съответния паричен еквивалент понеслия неблагоприятните последици, възникнали по време на прилагане на отменения незаконосъобразен административен акт.

В конкретния казус единствените категорично установени преки и непосредствени последици от предприетото административно наказателно преследване спрямо ищеца (образувано със съставения Акт за установяване на административно нарушение и приключило с издаване на отмененото от съда наказателно постановление) са направените от него разноски за възнаграждение на процесуалния му представител в съдебното производство по НАХД № 374/2017 г. на Районен съд – Пещера, образувано по жалба срещу наказателното постановление. Всички останали заявени в исковата молба неблагоприятно засегнали правната му сфера правни последици са настъпили като закономерен резултат от наложените принудителни административни мерки, с които на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП е отнето свидетелството му за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца (л. 10 – 11, адм. д. 953/2017 г. АС - Пазарджик), а основание чл. 172, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП е прекратена временно регистрацията - за срок от 6 месеца на собственото му пътно превозно средство рег. [рег.номер на МПС] и са свалени регистрационните му табели като е иззето и свидетелството за регистрация №[ЕИК] (л. 8 – 9, адм. д. 952/2017 г. АС - Пазарджик). Заповедите, с които са наложени ПАМ също са били предмет на съдебен контрол за законосъобразност и за разлика от наказателното постановление, с влезли в сила съдебни решения по адм. дело № 592/2017 г. и адм. дело № 593/2017 г. и двете по описа на Административен съд – Пазарджик, са оставени в сила. И двете съдебни решения са постановени на 15.03.2018 г. и са влезли в сила (на 01.11.2018 г. и на 19.12.2018 г.) след обявяването на 02.03.2018 г. и влизането в сила (26.03.2018 г.) на решението, с което е отменено наказателното постановление, поради което този факт е бил предмет на обсъждане от съдебните състави, видно и от цитираното по-горе в мотивите. В този аспект, неоснователни биха били претенции за обезщетение на вреди, на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, настъпили в резултат на приложени законосъобразно принудителни административни мерки.

Според задължителното тълкуване в ТР № 1 от 15.03.2017 г. по тълк. д. № 2/2016 г. на Общото събрание на съдиите от Първа и Втора колегии на Върховния административен съд при предявен иск за имуществени вреди, на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, платеното адвокатско възнаграждение за един адвокат в производството по обжалване на отменено наказателно постановление представлява пряка и непосредствена последица, по смисъла на чл. 4 от ЗОДОВ, която подлежи на обезщетение.

Приложеният Договор за правна защита и съдействие към материалите на НАХД № 374/2017 г. по описа на РС – Пещера е доказателство не само за размера на договореното възнаграждение, но и за неговото плащане, в какъвто смисъл е и задължителното тълкуване по т. 1 на ТР № 6/06.11.2013 г. на Общото събрание на съдиите от Гражданска и Търговска колегии на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г. Именно в такъв размер следва да бъде определено обезщетението за имуществени вреди.

Доказана е акцесорната претенция за лихви с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД. В задължителното тълкуване, дадено с т. 4 на ТР № 3/2005 г. по тълк. дело № 3/2004 г. на ОСГТК е посочено, че началният момент на забавата, както и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за обезщетение от незаконни актове на администрацията, е влизането в сила на решението, с което се отменят унищожаемите административни актове. В настоящия казус обезщетението за имуществени вреди в размер на 600 лева ще следва да се плати със законната лихва,

считано от 27.03.2018 г. до окончателното изплащане.

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ в тежест на ответника следва да бъде възложено и заплащането на направените разноски от ищеца за държавна такса в размер на 10 лева, както и за адвокатско възнаграждение на пълномощника, определено съразмерно на уважения размер на исковите претенции. В представения в настоящото производство Договор за правна защита и съдействие е отразено, че процесуалното представителство се осъществява безплатно, на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата, поради което съдът съгласно ал. 2 на чл. 38 от Закона за адвокатурата следва да определи размера на възнаграждението на пълномощника на ищеца, съобразно разпоредбите на чл. 8, ал. 1 във вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Минималният размер на възнаграждението според посочените норми и общия размер на предявените искиви претенции от 8 600 лева е 1 220 лева, който подлежи на редуциране съобразно уважената част на исковите (7 % от претендирания общ размер) до 85,00 лева. Отчитайки процесуалната активност на пълномощника на ищеца при провеждането на процесуални действия, съдът счита, че съответно и на фактическата и правна сложност на настоящия казус е да бъде определено възнаграждение в размер на 200 лева.

На основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ ищецът следва да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение за процесуалното му представителство, определено при условията на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. чл. 24, предл. второ от Наредбата за заплащане на правната помощ, а именно в размер на 300 лева, което също подлежи на редуциране съобразно размера на отхвърлените искиви претенции до 250 лева.

Мотивиран от изложеното, Административен съд – София-град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи – П. ДА **ЗАПЛАТИ** на К. Г. С., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1, на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, сумата от 600 (шестстотин) лева – обезщетение за имуществени вреди - заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по НАХД 374/2017 г. по описа на Районен съд – Пещера, ведно със законните лихви, считано от 27.03.2018 г. до окончателното изплащане на обезщетението и направените разноски в размер на 10 лева - държавна такса за образуване на настоящото производство.

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи – П. ДА **ЗАПЛАТИ** на адв. Е. С. И., САК, служебен адрес [населено място],[жк] [улица], вх. А, ет. 1, ап. 1, на основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. чл. 24, предл. второ от Наредбата за заплащане на правната помощ сумата от 200 (двеста) лева – адвокатско възнаграждение за процесуално представителство на К. Г. С. в производството по адм. д. 3962/2022 г. по описа на АССГ.

ОТХВЪРЛЯ предявените искиве от К. Г. С., ЕГН [ЕГН] срещу Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи - П., с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди, с общ размер от 8 000 (осем

хиляди) лева, в резултат на отмененото наказателно постановление № 17-0315-000736 от 10.11.2017 г., издадено от началника на Районно управление на МВР – Пещера при Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи – П., с влязлото в сила на 26.04.2018 г. Решение № 42/02.03.2018 г. по НАХД № 374/2017 г. по описа на Районен съд – Пещера, , както следва:

2 000 (две хиляди) лева – за прекратяване на трудовото правоотношение и лишаване от възможност да упражнява професията „шофьор“ в периода от 05.01.2018 г. - 04.02.2019 г.,

2 000 (две хиляди) лева – за отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство и лишаване от възможност да си намери работа по специалността като „шофьор в периода 27.10.2017 г. – 10.04.2018 г.,

2 000 (две хиляди) лева – за прекратяване на регистрацията на ППС и лишаване от възможност да го ползва в периода 27.10.2017 г. до депозиране на исковата молба – 19.03.2019 г.,

2 000 (две хиляди) лева – за влошаване на здравословното състояние, значително повишаване на нивата на стрес, нарушаване на нормалния ритъм на живот и сън, накърняване на авторитета и доброто име в обществото, сред познатите, колегите и съгражданите в [населено място],

както и законната лихва върху всяко от претендираните обезщетения, считано от предявяване на исковете до окончателното им изплащане.

ОСЪЖДА К. Г. С., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1, на основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ, **ДА ЗАПЛАТИ** на Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи – П. сумата от 250 (двеста и петдесет) лева юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство по адм. д. 3962/2022 г. по описа на АССГ.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: